

awe ciągle przejadzki (prócz pracy i trudów swoich) nie jest do wyliczenia tem bardziej, że ten sam referat budżetowy pobiera kilka tysięcy guldów z kasy państwa za to, że nie nic robi — a to co robił niegdyś jako minister, a państwa, ani dynastji wcale żadnego nie przyniosło pożytku.

Zgadza się z tym Albrecht, który w towarzystwie kilku generałów odbywał inspekcję wojsk, i także koleją czerniowiecką jeździł, — nabył przekonania, że ta kolej w stanie dzisiejszym nie mogłaby być użyta do walnego transportu wojska w razie wojny — nie zatem naturalniejsze, jak że o tem, co widział i co sprawdził, doniósł wyżej. W skutek tego, Najj. Pan nakazał ministrowi handlu, rzecz wziąć pod rozważenie i o rezultacie donieść sobie.

Generał dyrektor kolei zółd swoją wyłał w sposób przystępny jego pozycję t. j. w przemowie do Rady zawiadowczej — a Giskra, jego przyjaciel, spółnik i doradca przedsiębiorstwa, jako członek delegacji i referat budżetowy, w swój znowu sposób okazał, że podejmuje walkę na własną rękę. A więc zmaszał placę jener. inspektora armii arcyks. Albrechta; dał popęd do odrzucenia podwyżki stanu prezencyjnego armii, aby rekrut nie był tak długi pod bronią, iżby stał się żołnierzem wprawnym, mimo że ustawa wojskowa tego się domaga; a nadto w tonie, który nie mógł być niezrozumiałym, odgrywał stare rzeczy, jak np. że podróz cesarza do Egiptu była kosztowną a niepotrzebną. Do tego już komentarza nie potrzeba.

Z finansowych wiadomości jedna, która pokazuje, że przeniesienie dyrekcji zakładów przemysłowych z prowincji do centrum państwa, często bywa szkodliwym.

Towarzystwo górnicze katuckie (Kałużer Bergbau-Gesellschaft) zamysła zaciągnąć pożyczkę pierwszeństwa — ale nie wiadomo, czy znajdzie ochotników, ponieważ, jak dziś rzeczy stoją, stan przedsiębiorstwa ma być taki, że ledwie koszty administracji pokryte być mogą.

Wiedzi d. 6. października.

— Napomnienia organu banków i polityków wiernokonstytucyjnych *N. fr. Presse*, nie nie pomogły.

Dawała *N. fr. Presse* swoim przyjaciółom nagle dobre rady, mówiąc po prostu o polityce jak o interesie zyskowym: „Nie stawiając ministrom wspólnym trudności, nie kłócić się, bo toby mogło nam wszystkim, którzy mamy zbyt przewagę i wpływ, u góry zaszkodzić. Dajcie odstępstwo, co od was żądają (właściwie tylko o wasze głosy, a nie o wasze własne kieszenie chodzi) — a my się już na Przedlitawii odbijemy — byle nam się została władza w ręku i panowanie nad narodowościami innymi w Austrii.“

Zdawało się na chwilę, że namiętności wśród której nader ogłędnej, uspokoją się i zapanuje mir między centralistami w delegacji.

Tymczasem telegramy przynoszą wiadomości, że ex-ministrowie i doktorowie objęta praw, Giskra i Herbst wzięli, jak u nas mówią, na kiel i postanowili oponować dalej ministrowi wojny, i to nawet na gruby.

Były minister spraw wewnętrznych przy

dobroty kraju. Owce nie nie miały pastuchów, bo wywołęcy woleli pić po miastach, jak czuwać nad bydłem w lasach, robotników niepodobna było dostać, nastąpiło więc ogólne bankructwo, tak że konie i powozy bogatych kupców po kilkadziesiąt sprzedawano złotych. Prócz tego ogromna trza lata prawie trwająca posucha doniosła kraj do szczytu.

Po przejściu posuchy wziął się rząd za radą kilku świątých ludzi do sprowadzenia własnym kosztem wolnych wyrobników ze Szkocji i Anglii. Dało to nowy popęd gospodarstwu tak, że Port Phillip, Południową Australję i Tasmanję musiano odłączyć od Now South Wales i własne nadać im rzady, gdyż sejm w Sydney nie mógł sobie dać rady z ludnością rozsiąną po tak ogromnej przestrzeni. Prócz tego wielu australskich awanturników udało się do Nowej Zelandji dla handlu z tamtejszymi mieszkańcami, a osiadłszy tam i utworzywszy społeczeństwo na wzór innych kolonii, wezwali rząd angielski o gubernatora i pomoc przeciw wyspiarzom, z którymi własne ich łakomstwo było powodem ciągłych zatargów. Rząd angielski wysłuchał tej prośby i stał się właścicielem tych wielkich wysp.

W roku 1848 doszły do Australii wieści o nieprzebranych skarbach złota, odkrytych przez Amerykanów w Kalifornii. Wielu Australczyków pospieszyło do tego Eldorado, a gdy znaczna ich część składała się z wywołanych złodziei, nie dziwne, że się dali Amerykanom we znaki i że komitet bezpieczeństwa w Sacramento zmuszony był polecić ich wywieść. Niejedyn jednak z nich powrócił z Kalifornii do Sydney z majątkiem. Pomiędzy nimi był niejaki p. Hargraves, który z podobieństwem pokładów geologicznych w obu krajach wniosł, że Australia posiada także złoto i inne metale. Słynny geolog Murchison dawniej już to samo utrzymywał, oparty na podobieństwie pokładów gór uralskich i australskich, Hargraves atoli dopiero pierwszy stwierdził to przypuszczenie, wynalazł bowiem bogate pokłady złota w okolicy swego pomieszkania.

Rządy australskie źle mu się wydzwyczyły, ledwie bowiem kilka tysięcy funtów dano mu w nagrodę za odkrycie, które zapewniło Australji przyszlą jej wielkość. On sam zaś jak wielu wynalazców nowych kopalni bardzo mało własnymi wygrzebał rękami. (Dalszy ciąg nastąpi.)

rubryce: „budowa nowych koszar w Her-mansztadzie“ nazwał postępowanie ministra wojny dowolnością i przekroczeniem norm konstytucyjnych. Herbst zaś zwołuje swoich przyjaciół politycznych w delegacji, ale nie reprezentantów ogółu państwa, (choć przy lada okazji w rajchstracie gardlują, że niema tu delegatów pojedynczego kraju, ale że wszyscy i pojedynczo są tylko reprezentantami państwa), tylko ze swej ściślejszej ojczyzny (*engeres Vaterland*), tj. z Czech, i to z tych zakamarków i koczyn królestwa Czeskiego, gdzie się rozsiadli Niemcy, — zwołuje tedy tych, aby się z nimi porozumieć o solidarne postępowanie w dalszej akcji politycznej. Miał się tak wyrazić o potrzebie jednoci Czecho-Niemców: „Przynajmniej Niemcy tego kraju winni pokazać, że głosują jak jeden mąż, a to dla naszej reputacji jako mieszkańców kraju sąsiadującego z wielkimi Niemcami, potrzebne i na przyszłość dla nas będzie korzystnym.“

Miał i Herbst utarczkę z ministrem wojny, który mu zarzucił, że przekręca jego słowa i podsusza im znaczenie niewłaściwe. Nie obszło się bez repliki, w której Herbst jak zwykle gdzie go podrażnia, był *massiv* grubianem.

Hr. Andrassy w niemym jest kłopotcie. Pierwszy jego *speech* w komisji delegacji zrobił dobre wrażenie, o tyle, że mu nie urwało nic z funduszu dyspozycyjnego. Co do dalszych jednak konsekwencji, to w objawach pokojowych hr. Andrassy się przerażował.

Przy każdej pozycji budżetu wojskowego — centraliści mu wytkają jego zapewnienie, że pokój na długi czas zapewniony. Przypomina mi ten wyrzut analogię z r. 1867, gdy dyskusje się toczyły ważniejsze nawet jak dziś delegacyjne, bo o ustanowienie konstytucji dla krajów przedlitawskich.

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

Wtedy Kaiserfeld sprawozdawca przy każdym punkcie spornym a nawet w jeneralnej debacie na zarzuty przeciwników, iż to lub owo postanowienie ustawy zasadniczej ukroczyłoby swobody autonomiczne krajów, że centralizacja władzy jest jeszcze bardziej wzmocni, itp. jedno i to samo odpowiadał: „Wszak wszyscy członkowie tej Izby uchwalili i przyjęli adres do tronu w chwili tak ważnej i uroczystej, gdy wspólny monarcha zawierał pakt prawno-polityczny z narodem węgierskim; i w tym adresie wyrazili przekonanie ogólne reprezentacji państwa, że pragną przywrócenia ustroju konstytucyjnego jaki był od r. 1861 stanem legalnym w Austrii i tylko przez samowolną politykę „systemowania“ (Belcredego) został naruszony...“

choćbyście nawet byli przekonani, że żądanie jest niestosowne! Lepiej dawać jak brać lub odmawiać, to prawda, ale to przysłówie nie powinno wpływać na trzeźwe obrady delegacji, bo to dawanie jest najboleśniejszym zamachem na kieszeń kontrybuentów. (Centraliści: Brawo).

Tak więc toczyły się obrady. Nie upierano się nigdy, jeżeli żądanie stosownie się okazywało. Nieluszenie przeto nazywano, że komisja dowolnie okrawywała, dla zyskania sobie popularności. Nie robiono okrojów rycałtowych (!). Wszystkie uchwały zapadały z patriotyzmem, choć nie jednomyślnie, i żyły tylko, aby walna delegacja z tą samą gorliwością i patriotyzmem jak komisja do dzieła się zabrała.

Hr. Andrassy: Na rozprawie ogólnej nad budżetem wojny nie byłem dzisiaj przygotowany, a że także inni nie byli na to przygotowani, dowodem nieobecności ministra wojny. Może pojęcie moje jest błędne, ale słowa poprzedniego mowy przeraziły mnie nieco. Z wyrażenia jego te muszę podnieść, w których słowa moje w ten sposób sobie wytłumaczył, że stosunki europejskie polityczne mają tło pokojowe. Wyprowadził także z tego, iż nie należy wszystkiego uchwalać, co minister wojny żąda. Ja wprawdzie mówiłem, że na pierwszym planie jest pokój, lecz żeby po za tym pierwszym planem było tło pokojowe, tego z słów moich wypowiedzianych w wydziale wnioskować nie należy.

Otwarcie wypowiedziałem przekonanie, które i teraz powtarzam: stosunki nasze do większej części państw są jak najlepsze i silną żywie nadzieję, że na tej drodze, która nie jest zaczepną, lecz zgodnie z naturą państwa, odporna, można będzie pokój utrzymać. Lecz wskazałem także i na to, że warunki tej nadziei, jeżeli takowa ma mieć jakąkolwiek podstawę, leżą tylko w sile i potęgę, leżą w tem, żeby dać to co potrzeba, żeby własną siłą utrwalić pokój. Przeciwno wszelkiemu innemu tłumaczeniu muszę stanowczo protestować.

Co się tyczy pogłosek, o których wspominał poprzedni mowca, o grożącej zmianie osób lub o kryzys ministerjalnej, to sądzę, że nie wypada o tych rzeczach mówić, dopóki nie są dokładnie znane. Sądzę, że każdy członek ministerstwa dobrze świadom jest stanowiska, jakie zajmuje wobec korony i ciała prawodawczego; i to w swoim czasie jasno wypowie. Dla tego wcale nie było to konieczne — Jego Eks. przebaczyć mi to wyrażenie — owszem było niezupełnie parlamentarnem, w dowolnej formie mówić o pogłoskach, które z pewnością nie pochodzą z kół urzędowych, lecz jak wiele innych krążą w kołach dziennikarskich, są rozbiierane we wszystkich kierunkach, a prawdopodobnie nie odpowiadają prawdziwemu położeniu rzeczy.

Poprzedni mowca wspominał, że ja miałem wezwać delegację, aby każda pozycję sumiennie zbadała, ale żadnej nie wykreśliła. Członkowie Wydziału dadzą mi świadectwo, iż protestowałem przeciw temu, iżby zamierzono pozycję przedstawiać jako coś, co uzasadnione lub nie, musi być przyjętem, ponieważ za to jest solidarność trzech rządów. Owszem, przeciwnie tu i tam wypowiedziałem, iż oczekujemy sumiennego przez delegację zbadania każdej pozycji, nie zaś rycałtowych wykreśleń, a ja podczas dyskusji miałem się sposobność przekonać, że Wydział nie zamyslał o wykreśleniach rycałtowych. Czy jednak uchwały dobrze uzasadnione dadzą się utrzymać, to inna rzecz, którą lepiej rozstrzygnąć przy szczegółowych pozycjach, niż podczas rozpraw ogólnych i przez wyrażenie ogólne, któreby łatwo dać mogło powód do tego, żeby powiedziano: *Qui s'excuse, s'accuse!* Jakkolwiek chętnie oddaję świadectwo, że badano sumiennie, lecz uzasadnienie powinno nastąpić przy każdej pozycji.

Na powozorazjem posiedzeniu Rady miejskiej mianowany został pan Ignacy Komarnicki wiceprezydentem drugim magistratu, pp. Szamota pierwszym, Krechowicki drugim, Eyzkowski trzecim, Lidl czwartym, a Piotr Majowski komisarz powiatowy piątym radcą magistratu. Dwie jeszcze posady radców są do obsadzenia, i rzecz waży się między trzema kompetentami, dr. Gębarzewskim, Roszkiewiczem i Romaszkanem. Na jutrzejszem posiedzeniu sprawa zostanie rozstrzygnięta.

Muzeum narodowe w Rapperswyli otrzymało niedawno za darmo od p. Struwego inżyniera rodem z Warszawy. Są to kamienne popiersia wielkich rozmiarów Jadwigi i Kazimierza W., które będą zdobici główne wejście do zamku. Patrycja też ofiarował już muzeum wiele kosztownych darów. Liczba zwiedzających Polaków z różnych dzielnic kraju znacznie się powiększyła tego roku.

Proszeni jesteśmy o ogłoszenie następującego oświadczenia:

Wyczytaliśmy w dziennikach lwowskich fałszywą o nas wiadomość, jakoby Najprzewielebniejszy ks. metropolita Sembratowicz miał nam odmówić audjencji. Winniśmy jak najkategoryczniej doniesieniu temu zaprzeczyć. Podczas naszej bytności we Lwowie ks. metropolita był nieobecny i tam samem nie mogliśmy się starać o przedstawienie się. Przyjęci najuprzejmiej przez ks. kanonika Malinowskiego, złożyliśmy w jego ręce w nieobecności X. Arcybiskupa prośbę naszą o przyjęcie do archidiecezji.

X. Sieniewicz. X. Bojarski.

Dziś w teatrze widwisko sklądane: „Tylko jedno słowo, — Recepta na swiekrę — i Zbudziło się w niej serce“. Jutro opera „Linda“, tytułową partję odśpiewa p. Jakowicka.

W Tarnopolu znajduje się pewien księgarz, który dotychczas nikt nie pisał po niemiecku w rzeczach księgarskiej polskiej, ale do tego stopnia posuwa ignorancję, że mniema, że drukarnia uniwersyteckiego Jagiellońskiego jest „Uniwersytetu-Buchdruckerei von Jagielloński“ (!). I w takich rękach spoczywa u nas ruch umysłowy!

Na Śląsku austriackim zawiązało się Towarzystwo pomocy naukowej księstwa Cieszyńskiego, którego zadaniem jest ułatwić kształcenie się naukowe młodzieży polskiej „w rzeczach polskich“ na Śląsku.

Zapowiedziany koncert p. Ludwika Marka odbędzie się w przyszły poniedziałek w sali teatralnej. Oprócz koncertu odegrane będą przez artystów sceny naszej dwie komedjki, przytoczone orkiestra wykoną sławną legendę p. Marka o Bolesławie Śmiałym, rozłożoną na orkiestrę przez koncertanta. Bliższe szczegóły podadzą w swoim czasie afisz.

Wydział krajowy udał się do c. k. namiestnictwa, ażeby żydowski szpital prywatny w Kołomyi, z którego zwierzchność miejscowej

gminy filię szpitala powszechnego utworzyła, do dawnego stanu przeprowadziła.

Wydział kraj. nie przychylił się do prośby gminy miasta Krakowa o przyjęcie na fundusz krajowy zaległych kosztów leczenia chorych na cholere za rok 1849, 1852 i 1855 w kwocie 7500 złr.

Wydział krajowy udzielił zwierzchności gminnej w Kołomyi zezwolenie na budowę nowego domu dla rzadcy szpitalnego, tudzież na umieszczenie magazynu i kuchni.

Wydział kraj. postanowił wybudować osobny budynek na umieszczenie pralni dla tutejszego szpitala powszechnego.

Wydział kraj. zatwierdził ofertę sześciu włościan z Jeżerzan co do kupna dóbr Jeżerzian należących do funduszu szpitala św. Łazarza w Krakowie. (Dok. n.)

wej gminy filię szpitala powszechnego utworzyła, do dawnego stanu przeprowadziła.

Wydział kraj. nie przychylił się do prośby gminy miasta Krakowa o przyjęcie na fundusz krajowy zaległych kosztów leczenia chorych na cholere za rok 1849, 1852 i 1855 w kwocie 7500 złr.

Wydział krajowy udzielił zwierzchności gminnej w Kołomyi zezwolenie na budowę nowego domu dla rzadcy szpitalnego, tudzież na umieszczenie magazynu i kuchni.

Wydział kraj. postanowił wybudować osobny budynek na umieszczenie pralni dla tutejszego szpitala powszechnego.

Wydział kraj. zatwierdził ofertę sześciu włościan z Jeżerzan co do kupna dóbr Jeżerzian należących do funduszu szpitala św. Łazarza w Krakowie. (Dok. n.)

Z lwowskiej Rady miejskiej.

W przeszły poniedziałek odbyła Rada zwykłe swe miesięczne posiedzenie. Na porządku dziennym było uchwalenie regulaminu służbowego, co też w bardzo krótkim czasie, bez dyskusji, zostało uskutecznione, poczem zmuszeni byliśmy się oddalić z powodu zarządzania rozpraw poufnych. Donieść tu tylko możemy jeszcze o postanowieniu przez Radę komisji budżetowej z dziesięciu członków, mających się wybrać na przyszłym posiedzeniu, oraz o uchwaleniu przez Wydział: 1. przepisów desygnacyjnych; 2. posady drugiego lekarza dla 3. dzielnicy z placą 10 złr. dziennie, na czas trwania epidemji.

Kronika

Kurjerek lwowski. Proces prawy przeciw panu M. Potockiemu, A. Szejderowi i Janowi Dobrzańskiemu przed sądem przysięgłych wytoczony zakończył się dopiero wczoraj o pół do 2. godz. Pan A. Szejder głosił 7 przeciw 5 a p. Dobrzański głosił 11 przeciw 1, zostali uznani niewinnymi, a p. M. Potocki głosił 11 przeciw 1 został uznany winnym. Zdaje się nam jednak, że wyrok ostatni zostanie unieważnionym przez trybunał najwyższy z powodu, iż sprawa ta zapadła przedawnieniu. Sąd karny wprawdzie orzekł, że chociaż przez więcej jak 6 miesięcy ani ze strony oskarżyciela, ani ze strony sądu nieuczyniono najmniejszego kroku w tej sprawie, to jednak sprawa nie zapadła przedawnieniem, albowiem sąd odroczył rzecz do następnej kadencji sądów przysięgłych, a chociaż ta następna kadencja odbyła się dopiero w 7 miesięcy potem, to jednak sama uchwała odroczenia jest dowodem, że proces toczył się dalej ma, więc przedawnieniu nie podpada. Logika tego motywowania nie zgadza się jednak z brzmieniem ustawy.

Uderzała także w tej rozprawie sprzeczność zupełna dwóch uchwał sądu w jednej i tej samej sprawie. Pierwszego dnia sąd orzekł, iż kwestji przedawnienia sam rozstrzygnąć nie ma prawa, lecz przedłożył ją sądowi przysięgłych do rozstrzygnięcia. Dnia zaś następnego orzekł, że kwestji tej nie ma prawa rozstrzygnąć sąd przysięgłych, lecz sąd zwykły, i istotnie sam ją roz

Z zestawienia tego widoczna jest rzecz, że podwyższenie opłaty jest kwestią żywotną, nie i ich rodziców, w przeciwnym bowiem razie zakład musiałby być zwiniony dla braku funduszu, a wtedy jego uczniowie byłoby pozbawione mimo podwyższenia jeszcze bardzo taniej nauki, udzielanej przez fachowych nauczycieli.

Ze zaś mianowicie wyższe klasy zostały dotknięte tem podwyższeniem, to stało się to najprzód na mocy przyjętego we wszystkich publicznych zakładach zwyczajaj, powtórze z tej przyczyny, że nauka w tych wyższych klasach, mianowicie w III, faktycznie więcej kosztuje.

Z drugiej strony może zarząd oddziałowy z góry upewnić, że w miarę wzrastających dochodów szkoły i opłata będzie stopniowo obniżana tak ogólnie jakoteż przez specjalne zupełne lub częściowe uwolnienia uboższych uczennic, zbliżając się w ten sposób według możliwości do nieosiągniętego niestety dotychczas ideału bezpłatnej nauki.

Z zarządu oddziałowego Towarzystwa pedagogicznego.

Stanisławów 23. września 1873.

Konkurs na stypendjum z funduszu ubogich byłego powiatu winnickiego. Stosownie do uchwały Rady powiatowej lwowskiej z 25. czerwca 1869 l. 532 rozpisuje Wydział Rady powiatowej niniejszym konkursem na wsparcie z funduszu ubogich byłego powiatu winnickiego, który to fundusz jest złożony w kasie wydziału Rady pow. i pod tegoż zarządkiem zostaje w kwocie siedemdziesięciu (70) zł. w. a. rocznie. Wsparcie będzie nadane przedewszystkiem ubogiej niewieście z byłego powiatu winnickiego, która się poświęciła nauce położnictwa przy klinice w głównym szpitalu lwowskim, w braku zaś takiej stypendystki będzie rozdane między innych ubogich. Ubięgiąca się o to wsparcie mają najdalej do 15. listopada 1872 wnieść swoje podania przez zwierzchność gminną i takowe zaopatrzyć:

1) Świadectwem zwierzchności gminnej o należeniu do gminy. 2) Świadectwem ubóstwa przez miejscowego plebana i zwierzchność gminną stwierdzonym. 3) Metryką oraz innymi świadectwami jeżeli proszący jakowe posiada na wykazanie jego zasług. 4) Niewiasta gotowa się poświęcić sztuce położniczej ma dołączyć oświadczenie: że obowiązuje się słuchać kursu położniczego przy klinice w głównym szpitalu lwowskim przez rok cały. Niewiasta takie mają się także wykazać świadectwami szkolnymi jeżeli je posiadają. Podanie o wsparcie zaopatrzone dokumentami, należy wnieść do miejscowej zwierzchności gminnej albo osobno na piśmie albo też ustnie do protokołu, który gmina ma spisać. Zwierzchności gminnej udziela się z poleceniem ogłoszenia w swojej gminie i przesłania prób jakiegobądź wniesione z sprawozdaniem swoim.

Z wydziału Rady powiatowej we Lwowie dnia 1. października 1872.

Widman.

Proces Manesa Marguliesia i 78 współników w stanisławowskim sądzie karnym. (C. d.)

Obwiniony Wolf Brunner tłumaczy się jak następuje: Karmelin w roku 1870, gdy miał się rozpocząć pobór w Stanisławowie, przysłał do mnie Marguliesia z wezwaniem, abym przyszedł do niego, ponieważ żył sobie ze mną się rozumieć. Odrzekłem, że Karmelin wie gdzie ja mieszkam, jeżeli tedy chce się ze mną rozmówić, to wolno mu przyjechać, ja do niego pod żadnym warunkiem nie pójdę; wtedy Karmelin odwiózł mnie i oświadczył, że hr. Ludolf chciałby ze mną mówić. Nie jestem lichwiarzem tylko kupcem, nie życzę sobie z wojskowymi przystawać, odrzekłem. Jeżeli nie chcesz pan z majorem rozmówić się, to przynajmniej przyjdź pan do dr. Finkelsteina, i tego mu odmówiłem, byłem bowiem dzięki Bogu zdrow. Wreszcie wyruszył Karmelin z prośbą, abym zebrał w gminie 18.000 złr. na pożyczkę, abym zwrócił od wojska. Stanowczo odmówiłem popisywanych od wojska. Stanowczo odmówiłem, że takich propozycji nie przyjmuję, powiedziałem, że takich propozycji nie przyjmuję, abym zwrócił w miarę, że mi suma za wieloletnie zaś będąc w Stanisławowie, lecz daremnie, spuścił wreszcie na 3.000 złr., lecz daremnie, ponieważ na to nie przystałem.

Zwracam nadto uwagę na to, że przy mojej konfrontacji w śledztwie twierdził Karmelin, iż ja dowiedziałem się od Bernsteina o jego planie wlaściwym. Czy można więc przypuścić, abym wiedział o planie, przysłał na jego propozycje? Przestrzegam owszem wszystkich, mówiąc, wystrzegajcie się przed tem indywidualnie!

Przew. Dlaczego obwołales pan z nimi? Obw. Ja nie obwołałem, Karmelin należał do ludzi, którzy się wszędzie wciśkają.

Przew. Posadzają pana o zarządzenie składki w bożnicy.

Obw. Szczęściem, że nikogo wtedy nie zamordowano, gdyż wtedy posadzono by mnie o mordowanie. Ja z bożnicą nie mam do czynienia.

Przew. Dlaczego pan nie doniosłeś o intrygu Karmelina, skoro był pan o nich uwiadomiony?

Obw. Nie poczuliśmy się do obowiązku donucenia, a przeto wiedziałem, że gdyby starosta był chciał o tem wiedzieć, to byłby wiedział.

Przew. Wszak wszędzie przewodniczący gmin wyznaniowych trudnią się asenterunkami sprawami.

Obw. Może gdzieśindziej, w małych miasteczkach. Tu nie!

W końcu uznał Brenner karteczkę, o której poprzednio wspomniano, jako własnoręczną, mówiąc, iż napisał takową tylko na to, aby się pozbyć natrętnego Bertischa, również przysłał, iż napisał do Koryny z prośbą o wypuszczenie na urlop Wieseltiera Salomona, którego matka o to prosiła. Opowiadał dalej, iż w czasie, gdy się wieść rozeszła, że pani Pesche Karmelin, matka Nuchima, zamysła zaraz z synem umknąć z pieniędzmi wyłudzone, doniósł o tem wiceprezydentowi miasta, dr. Eminowiczowi. Karmelin często przychodził na propinację, gdzie mu z listości dawano kieliszek wódki za darmo; tak jak dawniej, przychodził i w czasie asenterunku. Cóż w tem dziwnego?

Przesłuchano następnie Karmelina, który opowiada, iż Brenner zgodził się z nim co do sumy 3.000 złr. za żydów stanisławowskich, że mu te sumy przez Markussohn, Klägera i Kalmusa przesłał, że mu Karmelin na każdą kwotę wystawił kwit. Opowiada dalej, że Brenner zastawiał kwit. Najbliższym kierownikiem robót asenterunkowych, przysłał wszakże w końcu, że pierwotnie bardzo go zimno przyjął Brenner, a dopiero za pośrednictwem Marguliesia przyszło do zgody.

Teś Karmelina, Kittner, opowiada, iż Margulies był zawsze pośrednikiem między Karmelinem a Brennerem, za co Margulies chciał mu w ocy płać. Tenże opowiadał dalej, że raz jednego Karmelina wracającego od Brennera, powiedział mu gniewnie: „Brenner jest uparty, ale za to cierpliwie będzie cała gmina!”

Hersz Kläger, staruszek osmdziesięcioletni, przysłał, iż zanosil Karmelinowi 300 złr. ubieranych w synagodze, „aby Karmelinowi zatkać głowę”. Przechy jednak, jakoby składki te były zarządzane z nakazu Brennera, i jakoby były przeznaczane na przekupienie komisji wojskowej.

Podobnie zeznaje Salomon Markussohn. Dla soboty i niedzieli przetrwano posiedzenia sądowe, i rozpoczęto takowe w poniedziałek.

Z początku posiedzenia wprowa'zono do sali ulomnego i sparaliżowanego starca, Ieka Schreiera, który wreszcie nadjechał. Daremnie były jednak usiłowania przewodniczącego, aby wydobyc z niego choćby jedno słówko. Odpowiadał tylko stękaniami i gestami. Przerwano tedy jego przesłuchanie, a w końcu rozprawy znowu ma być badany.

Karmelin donosi, iż usiłowano go wraz z żoną otruć kawą, w skutek czego już zarządzono śledztwo.

Przesłuchani w końcu poprzedniego posiedzenia Salomon, Markussohn i Hersz Kläger skonfrontowani zostali z Karmelinem i tegoż żoną. Powtórzyli jednak swoje onegdajsze zeznania, świadkowie zaś zeznali, iż wtedy wydawali się obwiniać za działających z polecenia Brennera.

Przystąpiono tedy do przesłuchania dalszych obwinionych, a mianowicie Izraela Seinfelda, Marka Horna, Ieola Horowitza, Zelig Bertischa, Marka Steinfelda, Majle Baron, Rubina Auster, Nuchima Reischer, Kalmusa Kalmusa, w końcu Józefa Kosińskiego.

Izrael Seinfeld przysłał, iż w składkach w bożnicy urządzonych wziął udział małym datkiem, iż jednak cel tych składek był ten, aby Karmelina spowodować, żeby nie kazał majoremu asenterować niezadowolnych, jak to kilkakrotnie grozi.

Mark Horn twierdzi podobnie, nie przypuszcza jednak udziału swego w składkach.

Joel Horn, sługa na propinacji, przeczy wszystkiemu, i nie wie o żadnych składkach. Zelig Bertisch w Jezepolu opowiada, iż na prośbę jezupolskich żydów z Karmelinem traktował, i dał mu dwie tony 125 złr. i 50 złr., ale tylko w tym celu, aby Karmelin nie szkodził, tj. ani źle ani dobrze nie robił, a komisja według prawa działała. Przysłał dalej obwiniony, iż udał się do Brennera z prośbą, aby tenże się za nim u Karmelina wstawil. Po długich prośbach w istocie Brenner napisał powyższe kilkakrotnie wzmiankowaną karteczkę, Karmelin jednak gniewnie rzucił ją w kąt, mówiąc: „Brenner nie ma mi rozkazywać” — wziął jednak 50 złr. za Asriela Frenkla, wnuka Bertischa.

Karmelin, Zaneta i Kittner zeznali następnie, iż Bertisch dał Karmelinowi pieniądze na przekupienie komisji. Obwiniony zeznania Karmelina nazwał bezczelnymi, o Kittnerze zaś powiedział, jak już dawniej jeden z obwinionych, iż za parę guldenów można mieć od niego świadectwo, jakie się komu podoba.

Po krótkiej przerwie przesłuchano Leiba Lessinga, który 3 złr. i Markus Seinfeld, który 17 złr. dał do składki, i do tego się przysłał. Obydwaj zaś obwinieni przysłał, jakoby byli wiedzieli o celu składki, tj. o przekupieniu komisji. Obydwaj mówią, iż dali tylko na dobroczynne cele.

Seinfeld nadto, odwołując się na to, iż sam był żołnierzem i syna dobrowolnie oddał do wojska, zapewnia, iż intrygi asenterunkowe sprzeciwiają się jego przekonaniu, i nigdy w takowe by się nie wdawał.

Pani Majla Baron ściśle trzyma się zasady, aby wszystkiemu zaprzeczyć. Posadzono ją, iż 70 złr. przyczyniła się do składki w synagodze, mając syna popisowego. Ona o niczem nie wie, niczego nie dała, i nikt od niej nie żądał.

Rubin Auster, obwiniony — iż dał 100 złr. na swoje uwolnienie, również wprost wszystkiemu zaprzecza.

Nuchim Reischer przysłał wprawdzie, że dał 60 złr. Karmelinowi, ponieważ tenże mu groził, iż w razie, gdyby się nie opłacił, mimo swej niezdolności będzie wzięty do wojska. Opowiada, że z początku Karmelin żądał 200 złr. i odwoływał się na swą władzę nad majorem Ludolfem i całą komisją, tudzież na to, co w Bohoroczczanach wykonał.

Kalman Kalmus przysłał, iż na prośbę dwóch chłopów zanosil Karmelinowi 100 złr. na tytuło uwolnienie, Karmelin zaś rzadził mu, aby wobec sądu wszystkiemu zaprzeczył, a spuszczaając się na to, iż on tej rady wysłucha, zeznał w śledztwie pierwotnie, że nie otrzymał za chłopów, później że otrzymał po 50 złr. Chciał tedy Karmelin owe 200 złr., a przynajmniej część tychże zatrzymał w kieszeni. Prócz tego miał dać Kalmus 20 złr. na uwolnienie Froima Knoll Marguliesowi, co tenże ostatni wprawdzie przysłał, lecz twierdzi, iż była to pożyczka.

Józef Kosiński, były dyktarz, obwinionym jest, iż celem uwolnienia niektórych popisywanych poczynił zmiany i poprawki w liście powiatowej, i zato otrzymał zapłatę. Temu zaprzecza obwiniony, przysłał jednak, iż na wezwanie hr. Ludolfa poczynił w istocie zmiany w liście popisywanych, ponieważ będąc głuchym cokolwiek, mniemał, że się w piśmie pomylili. Co do zgodności zaprzysiężonych zeznał porucznika Koryny z zeznaniami Karmelina, posiadających obwinionego, iż wziął za to pieniądze, oświadcza tenże, że są fałszem, i że ci dwaj są w znowie, aby go zgubił. Karmelinowi chodzi bowiem o usprawiedliwienie swych rachunków, a gdy większą część pieniędzy przetrwał, przeto musi ludzi posadzać, że brali pieniądze, gdyż inaczej rachunki nie zgadzałyby mu się. (C. d. n.)

Z Bohoroczczan. Przed dwoma laty zafantowano u mnie za 60 centów w. a. za ległego podatku sierak wartości 20 złr., przedziwa wartości 10 złr. i weretę wartości 1 złr. i pomimo że ja te zaległości już dawno zapłaciłem a obecnie nie nie jestem winien, były kolektant podatkowy we wsi Staruni, Schmile Drimer, u którego fanty te urząd gminy złożył — pod pozorem urojonej prywatnej pretensji — do brodelnie oddać nie chce. Skarzyłem się o to do starostwa w Bohoroczczanach, pisałem nawet do namiestnictwa — i na moje wielokrotne skargi nie mogło przyjechać do mej własności w drodze zwykłych skarg i prośb, i pomimo że już kilkakrotnie nakazane Schmile Drimer, by te wymienione rzeczy oddał, rozkazu c. k. starosty Bohoroczczan nieustępował, był wezwany do starostwa — lecz nie stawil się, i w ogóle mimo upływu dwóch lat, od czasu zafantowania, nie zwraca mi zabranych rzeczy.

To mnie powoduje niniejszym prosić świętą redakcję o podanie tego faktu do publicznej wiadomości, bo może pod presją publicznej opinii zdobędzie się pan starosta Bohoroczczan na jakiś energiczny krok i uczyni to, że rzeczy moje będą mi zwrócone, bo zaiste gdzie chodzi o wyegzekwowanie podatku monarchicznego, tam nie tylko że znajdują środki ku temu, lecz z bezwzględna surowością nawet odzienie z człowieka ściągają a ostatecznie weretę z pościeli zabiorą, choćby prosił tylko o kilkudniową zwłokę, a jeżeli chodzi o pomoc choćby do odebrania tych zajętych rzeczy, trzeba dwa lata czekać, kilka par butów schodzi do starostwa, kilka złr. zapłacić pisarzem więcej jak byłem winien podatku, a panowie w starostwie odkładają d. dnia na dzień i pomimo moich usilnych prośb w tej sprawie i w sprawie nie mogę przyjechać do zagrabienia mi własności. Takie ze mną postępowanie władzy, zmusza mnie wystąpić w piśmie publicznym, a może tym sposobem świętą redakcją mi dopomóż do odebrania tych rzeczy, bo u władz cesarskich darmo i darmo o to kołatać.

Dmyter Hlodan, włościanin z Staruni starostwa Bohoroczczan.

Wiadomości literackie, naukowe i artystyczne.

Nakładem Żupańskiego w Poznaniu wyszedł „Rocznik Towarzystwa historyczno-literackiego w Paryżu” za rok 1870—1872, redagowany przez Bronisława Zaleskiego. Podamy o nim szczegółową wiadomość i rozbiór w fejtynie naszej gazety, tu tylko nadmienimy, iż Rocznik ten również jak poprzednie pełen jest zajmującej treści materiałów do naszych dziejów, biografii, i że zasługuje na powszechne poparcie ze strony publiczności dbającej o powagę i zdrowy kierunek w szerszym piśmiennictwie.

Z wielką także pochwałą odezwał się musimy o wydziale prawnym uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie a zwłaszcza też o jego dziekanie dr. praw Fryderyku Zolla za ogłoszony pamiętnik, który tuszymy i inne wydziału uniwersytetu zachęci do wydawnictwa podobnych pamiętników świadczących o nieustannie rozwijającym się naukowym życiu pomiędzy profesorami. Przez podobne publikacje użyteczna czynność uniwersytetu podwaja się, postępn nauki zapewnia a prąd jej bezpośrednio udziela się całemu społeczeństwu. Publikacja o której mowa nosi tytuł: „Pamiętnik Wydziału praw i administracji w c. k. Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.” Rok szkolny 1871/2. Kraków. Nakładem senatu akademickiego.

W drukarni uniwersytetu Jagiellońskiego, pod zarządem Konst. Mańkowskiego 1872. O pamiętniku tem pisac jeszcze będziemy w fejtynie *Gazety Narodowej*.

W osobnym odbiciu z Pamiętnika wyszła piękna rozprawa: „O krytycznych badaniach tekstu Zbiorów Justynianów przez dr. Fryderyka Zolla profesora uniwersytetu Jagiellońskiego. I. Instytucje. Kraków nakładem autora. 1872.” Skład główny pamiętnika jak i tej rozprawy, przyjęła księgarnia Friedleina w Krakowie.

Pan Dupont, który przed kilkoma laty dyrygował orkiestrą teatru wielkiego w Warszawie podczas przedstawień opery włoskiej, zamierza wystawić w teatrze „de la Monnaie” w Brukseli, operetkę Stanisława Moniuszki „Flis.” Dyrekcja lwowskiej opery powinna także przedstawić nam „Flisa.” Za „Verbum Nobile” i „Halke” bardzo jej wdzięczni jesteśmy, niechże się stara spotęgować te wdzięczność przez okazanie nam wszystkich cenniejszych dzieł naszego mistrza.

Pan Grafczyński sformował Towarzystwo dramatyczne i przed niedawnym czasem przybył do Przemysła.

Stanisław Lipczyński rodem z Poznania, kształcący się w malarstwie w Dreźnie, o którego obrazach już na tem miejscu pisaliśmy, wypracował dużych rozmiarów karton, przedstawiający „Polskę zmartwychwstającą.” Znawcy chwaliły oryginalność kompozycji i śmiałość rysunku.

Gospodarstwo przemysł i handel.

Księgospusz. Do końca września r. b. pannał księgospusz w zakładach kontumacyjnych w Kozaczce, w Skale i w Husiatynie, tudzież w Jezierzanach, Kudryńcach, w Nowosiołce powiatu borszczowskiego, i w Zadrości powiatu trembowelskiego, gdzie pomiędzy 3075 sztukami bydła rogatego w 30 zagrodach 22 padlo, 139 chorych, i 113 podejrzanych o zarazę zabito.

Rafinerja spirytusu Juliusza Mikolajca notuje spirytus rafinowany stopień 74, spirytus rafinowany z anyżem stopień 77.

Bank krajowy galicyjski przy placu Marjackim wydaje Asynaty kasowe.

5 procentowe za 8 dniem wypowiedzeniem
5 1/2 " " " 14 " "
6 " " " 30 " "
6 1/2 " " " 60 " "

Ostatnie wiadomości.

W sprawie rachunków z lat poprzednich delegacja przedlitawska na posiedzeniu walnym, jak wiemy, dała ministrowi wojny absolutorium, pod warunkiem, aby na przyszłość nie było przekroczeń. Przekroczenia jednak muszą być zawsze, jeśli się rządowi nie pozwoli tego, co jest niezbędnie potrzebnem. Nim jednak delegacja przystąpiła do etatu ordynaryjnego wojskowego, zawieszono wydanie skutkiem przybycia cesarza. Niema wątpliwości, że Rada ministrów pod przewodnictwem monarchy nie odstąpi od głównych pozycji budżetu. Natę naradę wezwani będą zapewne także ministrowie węgierscy i przedlitawscy; z ostatnich przybyli do Pesztu Auersperg, Lasser i Depretis.

Nowa Presse daje otwarcie do zrozumienia, że Andrassy członkiem delegacji węgierskiej przedstawil możność wojny z Moskwą, choćby nie tak rychło nastąpiła.

D. 7. b. m. podczas dalszej rozprawy adresowej w węgierskiej Izbie postów, prezydent ministrów Lonyay odparł insynuacje Tiszy co do udziału jego w spekulacjach finansowo-kolejowych — W sprawie rozdziału banku wiedeńskiego nadmienil Lonyay, że załatwienie tej sprawy może nastąpić tylko w drodze spokojnej i ostrożnej.

Sejm duński został d. 7. b. m. zagajony mową tronową, która wyraża nadzieję, że sprawa szlezwicka pomyślnie zostanie załatwiona.

Telegramy Gazety Narodowej.

Peszt d. 8. paźd. Walne posiedzenie delegacji przedlitawskiej. Prezydent Hopfen komunikuje pismo hr. Andressego, donoszące, że z powodu przybycia cesarza nastąpi Rada ministrów, która zapewne zapełni godzinę przedpołudniową, i że z tego powodu ministrowie nie mogą przybyć na posiedzenie.

Nadesłane. Wszystkim cierpiącym zapewnia zdrowie i siły bez lekarstw i kosztów

Revalesciere du Barry z LONDYNU.

Żadna choroba nie oprze się, delikatnej „Revalesciere du Barry”, która bez lekarstw i kosztów usowa wszelkie cierpienia żołądka, nerwów, pierś, płuc, wątroby, gruczołów, błony śluzowej, pęcherza, nerek i ogólnie, jak to: tuberkulizy suchoty, astma, kaszel, niestrawność, zatkania, biegunki, bezsenność, bezwładność, hemoroidy, wodną cuchliwą gorączkę, zawroty głowy, uderzenia krwi, szum w uszach, nudności itp. ciag z 75.000 świadectw o wyleczeniu chorób, które urwały wszelkim lekarstwom: Po Bogu zawdzięczam życie wobec strasznych cierpień żołądkowych i nerwowych pańskiej „Revalesciere du Barry.” Jan Godez, administrator paradi Gleinach pod Klagenfurt, poczta Unterbergen. Certyfikat Nr. 62.914.

Przez długie lata nżywałem wszelkiej możliwej pomocy lekarskiej przeciw chronicznym cierpieniom, hemoroidalnym i watrobianym jakoteż zatkaniam, a w rozpaczy chwyciłem się pańskiej „Revalesciere du Barry” i panu dziękować muszę za ten nieoceniony środek, który był dla mnie niezmiernie dobroczynnym. Franciszek Steinmann, Hugo baron v. Dunaj. Gleinach, 14. lipca 1867.

Revalesciere du Barry pozywniejsza jest od mięsa, i oprócz tego oszczędza więcej niż 50 razy swoją cenę na lekarstwach. Cena w puszkach blaszanych za pół funta 1 zł. 50 c., za funt 2 zł. 50 c., 50 c. i po 4 zł. 50 c. Zakończona w proszku lub w tabletkach na 12 filiżanek 1 zł. 50 c., 24 filiżanek 2 zł. 50 c., 48 filiżanek 4 zł. 50 c., w proszku na 120 filiżanek 10 zł., na 288 filiż. 20 zł., na 576 filiż. 36 zł. GŁÓWNY skład w WIRNDUNU „Barry du Barry” — et comp. Wallfischgasse 8, jakoteż wiedeńskie w porządku aptekach i sklepach korynnych. Skład wiedeński wysłał też Revalesciere swoją na prokurator lub pobranie pocztowem.

Ajencja: w **Bochni**: u Franciszka Reisse, c. k. salinarnego aptekarza, i u J. K. Bulwiewicza; w **Brodach**: u M. S. Franzosa i G. Grünspanna, w **Czerniowcach**: u Alta, c. k. apt. obw. u Leona Beldowicza, u Fr. Krzyżanowskiego apt. pod Gwisada, i u Ignacego Schmirch; w **Granicach**: u Obrzannmeyer; w **Koźmolu**: u J. Sidorowicza; w **Krakowie**: u Józefa Trauczyńskiego; w **Lwowie**: u Zygmunta Ruckera aptekarza, u braci Łazowskich, apt. pod Jeleniem, u Piotra Mikolajca aptekarza, Leopolda Rotlendera, u F. W. Królikowskiego, Jakóba Piepsa apt. pod Węg. koroną, u Karola Schubtha, u Juliusza Reissa i u Jakóba Beisera; w **Linczu**: u F. M. v. Haselmayera Erben; w **Pesztu**: u Józefa v. Török; w **Pradze**: u Józ. Fürsta; w **Przemyslu**: u Edwarda Machalskiego; w **Rzeszowie**: u J. Schaittera et Comp.; w **Tarnopolu**: u A. Morawetza i dr. A. Buchelta c. k. apt. obw. w **Tarnowie**: u A. Teacyna apt. pod Anielem i u W. T. A. Wielogórskiego.

Włówa, a jęby handlowej	piacę (ładają	złr. wal. a.
II. Akcje na sztuki.	232 75	233 50
Kolej gal. Karola Ludwika	157 00	158 00
Lwow.-Czern. Jassy	233 50	234 50
Banku hip. gal. z wpt. 80%	03 00	88 00
kr. wpt. 50%		
III. Listy zast. za 100 zł.	80 50	81 25
Tow. kred. gal. 5% w. s.	78 75	74 50
Tow. kred. gal. 4% w. s.	89 40	89 90
Banku hipot. gal. 6%	94 00	94 50
Gal. zakł. kred. wrocł.		
III. Obligacji za 100 złr.	78 50	79 25
III. Obligacje galic.		
IV. Monety.	5 18	5 25
Dukat holenderski	5 19	5 24
Dukat cesarski	5 58	5 76
Napoleonador	0 85	9 00
Pół imperjal rosyjski	1 65	1 75
Rubel rosyjski srebrny	1 48	1 49
Rubel rosyjski papierowy	1 63	1 64
Pruskie bilety kasowe	1 63	1 64
Srebro	108 00	109 00
Wiedeń d. 8 października		
Papieru państwa austr.	65 80	65 40
renta austr. w. a. 5%.	70 35	70 45
5% w. a. srebro	338 50	339 40
Fożyczka oct. z r. 1859	93 00	93 50
Pożyczka loter. z r. 1854		

piacę (ładają	złr. wal. a.
1860	102 00
1864	142 50
1864	117 25
1864	115 00
1864	78 75
1864	75 00
1864	311 75
1864	57 00
1864	327 80
1864	139 00
1864	90 00
1864	300 00
1864	00 00
1864	371 00
1864	164 50
1864	183 50
1864	00 00
1864	31 00
1864	173 00
1864	176 25
1864	53 00
1864	2065 00
1864	22 50

piacę (ładają	złr. wal. a.
1860	166 00
1864	177 00
1864	173 25
1864	326 50
1864	308 25
1864	166 50
1864	163 00
1864	131 00
1864	89 00
1864	94 00
1864	74 75
1864	82 00
1864	91 75
1864	00 00
1864	101 00
1864	88 50
1864	93 75
1864	92 50
1864	100 50
1864	103 00
1864	101 00
1864	90 20
1864	80 00

piacę (ładają	złr. wal. a.
1860	4 00
1864	90 25
1864	112 00
1864	125 00
1864	92 70
1864	00 00
1864	93 00
1864	87 25
1864	190 00
1864	15 00
1864	25 50
1864	17 00
1864	29 50
1864	40 00
1864	31 50
1864	24 50
1864	22 50
1864	38 50
1864	190 00
1864	15 00
1864	25 50
1864	17 00
1864	29 50
1864	40 00
1864	31 50
1864	24 50
1864	22 50
1864	38 50
1864	79 80
1864	42 20
1864	103 05
1864	91 60

PLÓTNA i Bielizne stołowa z pierwszych fabryk pp. Reimann i Spółki w Freiwaldau i Ed. Oberleitnera Synow w Schoenberg, **Roman Wojczyński** ulica Hallecka 1. 11.

Ważne dla dam!
Wielki wybór **kapeuszów, czepków, ubiorków** etc. etc., według świeżo sprowadzonych modeli paryskich oraz **4113 1-3**
wielki wybór kwiatów
z najpiękniejszych fabryk Paryża, poleca Szanowny P. T. Publiczności nowo założony salon strojów damskich Władysława **Mantani** przy ulicy Halickiej Nr. 3 naprzeciw Katedry.

Jedna lub dwie panienki!
mogą znaleźć umieszczenie na stancji i wikt w pewnym, bardzo pożądanym domu — pod opieką prawdziwie rodzicielską. Na żądanie może być udzielana w domu nauka przedmiotów szkolnych, języka francuskiego i gry na fortepianie. Blizsza wiadomość na ulicy Zielonej Nr. 11 za ewangelickim kościołem. **4079 3-8**

Asystent Farmacji.
znajdując umieszczenie w aptece na prowincji. Blizsza wiadomość udziela Administracja Gazety Narodowej. **4115 1-3**

Pedagog,
chcący podjąć się dokończenia edukacji młodzieńca w domu obywatelskim na prowincji, w przedmiotach: literaturze polskiej i niemieckiej, fizyce, historii powszechnej i t. p. powiązając bliższych informacyj u p. **Alfreda Steinkellera**, urzędnika Banku hipotecznego we Lwowie. **4119 1-3**

Umeblowane pomieszczenie do wynajęcia.
na Iszamb piątze, składające się z 5-miu pokoi, dużego salonu, spiżarni, stajni, wozowni i piwnicy — ulica Piekarska Nr. 8. Blizsza wiadomość także w oficy. **4112 1 1**

Pierwszy transport Bryndzy wysmienitej, jesienniej
nadszedł. **4090 2-2**

Powidła
słodkie jak konfitury
poleca

handel Karola Bakabana
przy ulicy Halickiej we Lwowie.

SYROP
z czerwonych pomarańcz maltańskich,
przygotowany przez Pana **DEJARDIN** 27, ulica Richer, w Paryżu, jest napojem bardzo przyjemnym, orzeźwiający i poszukującym podczas **upałów letnich, na balach, wieczorach i teatrach.**
Skład we Lwowie w cukierniach pp. **Rottlendera i Zmudzkiego i Kostecznego.** **3943 8-24**

48 centów
wiedeński funt, **4084 2-12**

OLIWY
do smarowania machin
utrzymują na składzie
Werner & Co. we Lwowie
nowy Świat Nr. 25.

Wm. Knaust,
Wien, Leopoldstadt,
Miesbachgasse 15, gegenüber dem k. k. Angarten.

Feuerspritzen aller Sorten, Gartenspritzen, Gartenpumpen, Hydrophore oder Wasserzubringer, Zentrifugalpumpen, Baupumpen, Brannenpumpen, Bier- und Weinpumpen etc. Schlauche, Feuerzeimer von Hanf, Leder oder Kautschuck, Feuerwehr-Ausrüstungen.
Illustrierte Kataloge gratis per Post.

Ból zębów każdego rodzaju, nawet gdy zęby są zepsute i zarazone, leczy na dłuższy czas sławny **ekstrakt indyjski.**
Tenże z powodu swej niezawodnej skuteczności przewyższa wszystkie tego rodzaju środki, przeto nie powinien zbywać w żadnym domu.
Prawdziwy do nabycia we flaszeczkach po 30 i 60 ct. we **Lwowie, w apt. Zygmunta Ruckera i handlu St. Markiewicza, w Brodach u A. Teich, w Rzeszowie u J. Schaittera & Sp.** **3966 4-8**

PASTA i SIROP z KODEINĄ
P. BERTHE w Paryżu.
Żaden środek nie może być w porównaniu powyższym na uśmierzienie najoporniejszego kaszla, grypy, kataru, koklusu, zapalenia naczyń oddechowych płuc (bronchitis), nieoceniony w początkach suchoty i na irytacje pierśsiowe wszelkiego rodzaju.
Środek ten dla cudownych jego własności oznaczony radkiem we Francji i szczerem, pomieszczony bowiem został wśród specyficznych lekarstw przyrządzonych i uznanych urzędowo przez właściwe władze.
Skład główny w Paryżu u P. BERTHE, 24, rue des Ecoles; w Brodach w aptece P. KULLAK; we Lwowie w aptece P. MIKOLASCHA; w Krakowie w aptece P. J. TRAU-CZYŃSKIEGO; w Poznaniu u Dⁿⁱ MANKIEWICZA.

Marony włoskie.
SERY: 1-2
de Brie, Neuchatel i t. p.
w handlu
St. Markiewicza
we Lwowie.

Na sprzedaż z wolnej ręki KAMIENICA
piętrowa o 20 pokojach, także oficyna o 7. pok z stajnią, razem lub każda z osobna we Lwowie na Zielonem N. 59 nowy, gdzie z właścicielem traktować można. **4054 2-3**

Upraszam pana
PARYSA PHILIPIEGO
artystę-rzeźbiarza we Lwowie,
by albo już raz postawił pomnik, obstalowany u niego 13. maja 1870 r., który do 6 tygodni miał być gotów, lub też zwrócił 100 zł. wziętych wtenczas jako zadek, później 25 zł. na uularda, a na ostatku 10 zł., razem 135 zł.
Gdy pan wkrótce nie uczynisz zadość memu szczeremu żądaniu, będę przymuszony przy pomnieć się Panu od czasu do czasu w ten sposób jak dzisiaj. **4098 2-3**
Kawsko, 1. października 1872.
Stanisław Podlewski.

Wiadomość dla Lekarzy
Syrop Dra Forget.

Syrop du FORGET
używa się z najmniejszym skutkiem przeciw kaszlowi uporczywemu, katarom, kokluszowi, nerwowej irytacji naczyń płucowych i wszelkim cierpieniom pierśsiowym. Lekarze paryscy zawsze z pomyślnym skutkiem go przepisują. Leczka od kawy jest dostateczną. Dostać można w Paryżu u Pana Chabla ulicy Vivienne 36, w Krakowie u pana I. Trauczyńskiego, we Lwowie u p. Piotra Mikolascha, — w Poznaniu u p. Mankiewicza — w Brodach u p. M. Kullaka, — w Warszawie w skład. mat. aptecz. do pp Gallego i Spiessa. **3953 20-24**

Wieś do sprzedania.
Obszar gruntów wsi Miłowanie w powiecie Stanisławowskim: 9 morg. 47 s. 47 s.
Ogrody owocowych 423 " 926 s.
Pola ornego 60 " 337 s.
Łąki (czyli sianożęca 410 " 1196 s.
Lasu 209 " 1196 s.
Pastwiska (przeistocz. z lasu) 209 " 1196 s.
Razem 1112 morg. 906 s.
Propinacja 1100 zł. — Budynki murowane — 2 mile od kolei — przy gościńcu murowanym.
Blizsza wiadomość w handlu **W. Majewskiego** w Stanisławowie. **4044 3-3**

ADWOKAT 4104 2-3
Dr. W. J. PASŁAWSKI
otworzył
kancelarię adwokacką
przy ul. Trybunalskiej (dawn. Dykasterjalnej) N. 6.

PILES VEGETALES PURGATIVES
55 Bd Sébastopol
DOZA POTRZEBNA DO UTRZYMANIA WOLNEGO STOLCA PRZY JEDZENIU
ZDRDZIE

OGRODNIKA
rozumiejącego hodowanie kwiatów, sadownictwo, prowadzenie inspektorów, ogrodu zarzynnego i chmielarni. Wynagrodzenie 169 złr. pensji, wikt, pomieszczenie i rantienia od chmielu.
Zgłosić się osobliwie lub listami frankowanymi z dołączeniem świadectw w odpisie, do Zarządu dóbr w Płotycku pocztą Tarnopol.

Poszukuje się zręcznych kilka panien
do magazynu Mód p. M. Topolnickiej, plac Hallecki, Nr. 1. **4063 2-2**

A. RIX
ofiaruje swym Szanownym odbiorcom i rozsyła na takakawo pisemne zamówienia następujące nowe wytałaki:
Cebule na brody, poręczony środek, aby w przeciągu 14 dni przetrzeć brody otrzymać gładką skórę jest do tego stopnia pewnym, że w razie bezskuteczności zwraca się pieniądze.
Mieliszki, poręczony środek, aby w przeciągu 12 dni na zawsze zniżyć piegły, plamy żółtawe, chrostki itp. i opróżnić pakietek Meluzine 90 ct. z przepisem użycia.
Amorfele, jedynie istniejący środek do natychmiastowego usunięcia białych rąk, pod 3970 7-12 Puchar 65 ct.
W 3 minuty, najbilsze zębny. Za pomocą tego środka nawet czarne zęby, będą w 3 minutach najbilsze i najczystsze, osad kamienisty i nieprzyjemna woń natychmiast usuniesz. 1 pakiet 45 ct.
Olejek orzechowy Antoniego Rixa. Ten olejek orzechowy z wygniecionych zielonych łupin orzechów, najczystszy, osad kamienisty i nieprzyjemna woń natychmiast usuniesz. 1 pakiet 45 ct.
Balsam na włosy. Uczyniono odkrycie wielkiej doniosłości i szlachetnego prawa natury powstał wosk. Dr. Wackerona w Londynie wynalazł środek na włosy, który dokąd wszędziekolwiek, czego dotąd nie było, zapobiega wypadaniu, włosów zupełnie, wzniesia tychże porost w sposób nadzwyczajny, a na całkiem siwych głowach porastają włosy, a młodzi dostają w 17. roku porost brody. Polecenie uprasza się, by ten środek nie zamieniał z podobnymi zwykłymi jarmarczemi środkami. Dr. Wackerona balsam na włosy w oryginalnych puszkach zważył 2 i 5 sz.
Niezrównany do dobroci jest Rixa Eulina balsam do kędzierzawienia włosów w przeciągu 5 minut kędzierzawią każdy włos fallato. Flaszeczka 95 ct.
Rixu patentowanemu wodę do wywabiania pił, za pomocą której wywabia się każda piła z jakiegokolwiek materji, bez szkodenia materji. Flakonik 42 ct.
Substancja do frukowania włosów. Farbuje każdy siwy, jasny lub czerwony włos bez trudności na brązowo lub czarno. Substancja ta złożona jest z sió i jest nieszkodliwa. Pakietek 90 ct.
Elektroczesto szczytki do zębów. 45 cent.
Elektroczesto szczytki do zębów. 45 cent.
Mleczka na nagotki, za pomocą tejże wyprowadzają nagotki w 4 dniach zupełnie, a bole usuniesz. Cena 50 ct.
Kropki od bólu zębów, uspokajają najmocniejszy ból. Flakon 60 ct.
Papier przeciw gośćcowi i reumatyzmowi. Nikt nie wierzy, jak cudownie działa ten środek, po dręciem użyciu czuje się chęty i lepij a w 15 dniach ustępuje cierpienia. Środek ten jest dla tego tak tan, by go użyczyć przystępnym dla każdego. Pakiet 95 ct.
Angielski lak na skórkę, każdy był zwilżony tym lakiem wygląda jak nowy, skóra staje się miękka i dęgie tyle trwa. Flakon 25 ct.
Powyższe przedmioty jedynie tylko dostać można u fabrykanta pana

ANTONIEGO RIXA w Wiedniu,
Praterstrasse Nr. 16,
i możemy być pożyteczni przy wszelkim doświadczeniu każdego polecić.
Cemniki o 104 stron. z 1000 obrazkami 20

Mein weltberühmtes
Restitutions-Fluid
zu haben nur bei mir selbst oder bei G. Ullrich, Wien, Judenplatz 9.
Preis: 1/2 Kiste fl. 20; 1/4 Kiste fl. 10 1/2; 1/8 Kiste fl. 5 1/2.
Carl Simon, Thierarzt, Kärntnerstr. 11, Wien II. Bezirk, Schiffamtsgasse 14. **4114 1-12**

Najnowsze
materje wełniane i jedwabne
na suknie damskie,
flanekki angielskie, sukienka (drap de dames)
na kostiumy,
rypsy czysto wełniane i jedwabne
na pokrycia futer,
pledy, szale i chustki wełniane, dywany, kocyki, kapy
gobelan i rypsowe, kaftaniki, pończochy i skarpetki,
wielki skład płótna i bielizny stołowej,
chustek do nosa, pik, barchanów, dymek
i wszelkich innych wełnianych towarów,
polecają **4052 3-8**
po cenach umiarkowanych
J. Pietrosch i Spółka
dawniej
J. L. Singer i Spółka
we Lwowie, przy placu św. Duchy 1. 11 now.

Głosy Publiczności.
Graz, 25. marca 1872.
Z uciechą wypowiadam panu Purgleitnerowi za jego nowy preparat, syrop z podforanum wapna moje podziękowanie, gdyż temu jedynemu środkowi przypisuje uratowanie mojego synka. Dzieciątko po 6. miesięcznej atropji dogorywało, a lekarze oświadczyli, że jest nie do wyleczenia. Próbowałem ten syrop w małych dawkach po pół łyżeczki od kawy co drugi dzień, a to było dostatecznym, bowiem w krótkim czasie działało korzystnie, a teraz dziecku zupełnie wyzdrowiało.
Leontyna, szlachetnie urodzona Anacker, z domu Dietler.

Purgleitner Kalksyrop.
sporządzony z podforanum wapna według Grimault w Paryżu.

Ten nowy środek, zalecony suchotnikom, na osłabienia pierśsiowe, tuberkuly, zatwardzenie wątroby, usunaw w nadzwyczajny szybki sposób wszystkie okazujące się objawy powyższych słabości.
Pod wpływem tego lekarstwa uspokaja się kaszel, poty nocne ustępują a siły przychodzi w krótkim czasie do zdrowia i tuszy.
U słabowitych dzieci działa na wzmożenie kości.
Cena flaszki 1 zł. 10 ct.

Steyrischer Krauter-Saft
für Brustleidende

Znany powszechnie i podług zdania lekarskiego wielostronnie wypróbowany
Styryjski sok ziołowy dla cierpiących na pierś.
Dostać można zawsze w świeżym stanie po cenie 80 ct. za flaszkę.

J. Engelhofera
Esencja muszkułowa i nerwowa
z aromatycznych ziół alpejskich.
Bezsporniecy wysnienity środek przeciw bolom reumatycznym, oczu i stawów, przeciw zawrotowi głowy i bólu krzyżów, osłabieniu nerwów i ciała, a do wzmożenia organów płciowych za najskuteczniejszy uznany. — Cena 1 zł.

STOMATIKON
D. Brunn

STOMATICON,
Woda do ust
Dr. Brunn,
dentysty kilku ces. król. zakładów w Gracu,
uznana
w skutek nader licznych doświadczeń
za specyficzny środek do zagojenia rozranych dziąseł, do usuwania cuchnącego oddechu i wstrzymania postępującego próchnienia zębów.
Cena flakoniku 88 ct. **3398 6-12**

Dr. Krombholz's
MAGEN-LIQUEUR
(Krombholziana)

Likier żołądkowy
Dr. Krombholza.
Liki ten przyrządzony z wznacniającego roślina, działa szczególnie skutecznie na organa trawicze, a rozgrzewiając żołądek wywiera najszlachetniejszy wpływ na zdrowie. Może on być doskonałym towarzyszem i a polowaniu, przy wycieczkach i w podróży.
Cena flakoniku 52 ct.

Powyższych przedmiotów dostać można prawdziwych: we Lwowie u K. Sobutha przy ulicy Krakowskiej, u aptekarzy Zyg. Ruckera dawniej Tomanka, Mikolascha, Belsera, w apt. pod węgierską koroną J. Piepsa i w handlu galant. Kamila Strzyżowskiego.
W Białej u P. Knausa; w Bochni u B. Fadenhechta, w Ożarnowicach u I. Zachariasiewicza i Rojańskiego, w Jarosławiu u I. Bajana, w Kołomyi u F. Zachariasiewicza i Schai Hermana, w Krakowie u K. Hermana, W. Feng i J. Jahna, w Rzeszowie u J. Schaittera, w Stanisławowie u A. Tomanka i Spółki, w Tarnopolu u M. Schifki, w Tarnowie u J. Jahna, w Wieliczce u Charskiego w Zaleszczykach u J. Kodreńskiego i Spółki.

PREPARATOR OTRZYMAŁ MEDAL ZŁOTY I 16,600 FR. NAGRODY.
QUINA LAROCHE
ELIXIR pokrzepiający i przeciw gorączkowy, wyborny dla osób delikatnych i osłabionych; leczy gastralgję, bladaczki, wychudnienie i marnienie. Bardzo skuteczny przeciw gorączkom i utracie sił po gorączkach, jak również przeciw zimnicom tak pospolitym w naszym kraju.
W PARYŻU, rue Drouot, 45; — we LWOWIE, w aptece P. MIKOLASCHA; w KRAKOWIE, w aptece P. TRAU-CZYŃSKIEGO; — w BRODACZ, w aptece P. KULLAK.

P. P.
Niniejszem donosimy uprzejmie, że dnia 1. października b. r. pod firmą:
Potworowski, Małecki, Plewkiewicz i Sp.
otworzyliśmy
4111 2-3
w Poznaniu
INTERES BANKOWY
KOMISOWY
które to przedsięwzięcie nasze łaskawym względem polecamy.
Potworowski, Małecki, Plewkiewicz i Sp.

Filia c. k. uprzywil. austr.
ZAKŁADU KREDYTOWEGO
dla handlu i przemysłu we Lwowie
wydaje od 22. lipca 1872 zacząwszy
ASYGNATY KASOWE
5 - procentowe z 8 dniowym terminem wypowiedzenia
5 1/2 - procentowe z 14 " " "
Wydane przed 22. lipcem 1872 4 1/2 % i 5 % asygnaty kasowe
będą od 22. lipca r. b. zacząwszy za 8-dniowym wypowiedzeniem
5 % odsetkami oprocentowane. **3984 2-4**

5. Listopada nastąpi ciągnięcie losów
Ta pożyczka loteryjna w kwocie **1.726.300 złr.** będzie spłacana w drodze rocznych losowań w znacznej kwocie **3.952.980 złr.** spłacana. Każdy los wygrywa **najmniej 30 złr.**
W ciągu roku bywa 5 ciągnięć z głównymi wygranami 40.000, 30.000, 15.000, 15.000 itd. a prztem dają te losy wszelką pewność, ponieważ stolica Salzburg rządy całym swoim majątkiem, jakoteż swoimi dochodami i prawami dochodów za punktualną wypłatę wygrywających losów.
Cena losu oryginalnego Salzburgiego 26 złr.
Ażeby każdemu ułatwić nabycie tego losu, sprzedają się takowe na spłaty w ratach tylko za zadatkiem **1 złr.** (stempel na zawsze 19 ct.) po cenie 30 złr. i otrzymuje się cały los na własność. Podczas wyprawy gra się na wszystkich wygrane.
Wechselstube der k. k. priv. Wiener Handelsbank, vorm. Joh. C. Sothen, Wien, Graben 13.
Losów tych nabyć można u Fryderyka Schubutha we Lwowie rynek 1, 45.